

Noem Me Oud Verdriet

Acda en de Munnik

Ik kom pas als je liggen gaat
Je klaar bent voor de nacht
Ik kom in beelden, in fragmenten
Hard, ineens en onverwacht

Ik kom terwijl je uit het raam kijkt
Van je favoriet café
Ik zal er zijn zodra je even denkt
'Ik heb er vrede mee'

Als je eens rustig over zee kijkt
En je denkt: 'nu heb ik rust'
Heb ik je onverwachts en zachtjes
keihard op je ziel gekust

Je noemt me oud verdriet
Doe wat je wilt
(maar) Zo vreselijk oud ben ik nog niet

Ik kom het liefste als je luistert
Naar een onverwacht mooi lied
Ik kom pas kijken, weken, maanden
Na het echte groot verdriet

Ik schuil in weggestopte foto's
Iets wat je vindt onder de bank
En echt ik ben niet te verdrinken
Ik schuil het makkelijkst in drank

Ik kom soms midden in het lachen
Dat zo overgaat in huilen
Het zijn precies dezelfde tranen
Die alleen maar van hun namen ruilen

Je noemt me oud verdriet
Doe wat je wilt
(maar) Zo vreselijk oud ben ik nog niet

Maar het liefste kom ik 's nachts
Als je niet slapen kan
Juist dan, juist dan